

Türkiye’de Son On Yılda Medyada Bildirilen Hekim İntiharları

Physician Suicides Reported by Media in the Last Decade in Turkey

Halil İlhan AYDOĞDU¹, Yasemin BALCI²

¹Adalet Bakanlığı, Adli Tıp Kurumu Başkanlığı, İstanbul, Türkiye

²Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Adli Tıp Anabilim Dalı, Muğla, Türkiye

Sayın Editör,

Son yıllarda sıkça medyaya yansıyan ve kamuoyunda tartışma yaratan bir konu olarak hekim intiharları karşımıza çıkmaktadır. Çeşitli merkezi sınavlar sonrası başlanılan zorlu tıp eğitimi, mecburi hizmet, mesleğin getirdiği ciddi sorumluluklar, yine dünyanın en zorlu sınavlarından biri olan tıpta uzmanlık sınavının hazırlığı, hem eğitim ve çalışma sürecini içine alan uzmanlık eğitimi süreci düşünüldüğünde hekim intiharları üzerine araştırma yapılması gereken bir konudur.

Ulusal ve yerel medyanın internet sitelerindeki “doktor intiharları” “hekim intiharları” anahtar kelimeleri kullanılarak 01/01/2011-31/12/2020 tarihleri arasındaki haberler tarandı. Tıp fakültesi öğrencileri, emekli hekimler ve aktif görevde olmayan hekimlerin intiharları ile ilgili haberler çalışmadan çıkarıldı.

İntihar eden 39 hekimden 16 (%41) hekimin cerrahi tıp branşlarında görev yaptığı, 11 (%28,2) hekimin aile sağlığı merkezinde ya da hastanelerde pratisyen hekim olarak görev yaptığı, 11 (%28,2) hekimin dahili tıp branşlarında görev yaptığı, 1 (%2,6) hekimin ise temel tıp branşlarında görev yaptığı tespit edildi. 8 (%20,5)’i asistan hekimdi.

11 (%28,2) hekimin oral ya da intravenöz yoldan yüksek doz ilaç olarak, 9 (%24,3) hekimin yükten atlayarak, 8 (%20,5) hekimin ateşli silah kullanarak, 6 (%15,4) hekimin ası sonucu, 3 (%5,4) hekimin ise diğer ya da kombine yöntemler kullanarak yaşamına son verdiği belirtilmekteydi. 2 haberde ise yöntem bilinmiyordu. Hekim intiharlarının 12’si 2011-2015 yılları arasında gerçekleşirken 27’si 2016-2020 yılları arasında gerçekleşmiştir. 2019 yılında hekim intihar hızının toplumun genel intihar hızından daha yüksek olması dikkat çekicidir (TÜİK verilerine göre 2019 yılı Türkiye genel intihar hızı yaklaşık 100000:4,12 ve bizim verilerimize göre 2019 yılı hekim intiharı hızı 100000:4,97’dir.) (1). Daha önce yapılan çalışmalarda doktorların hem genel popülasyona hem de diğer yüksek eğitilmiş gruplara göre daha yüksek intihar riski olduğu bildirilmiştir (2, 3).

Hekim intiharlarının nedenleri; zor eğitim dönemi, yüksek risk altında sürekli çalışma ve yüksek stresli iş yükü, fiziksel yorgunluk ve tükenmişlik sendromu olarak kabul edilebilir. Hekimlerin intiharlarını önleyici tedbirlere ciddi bir ihtiyaç vardır. Hekimler için tükenmişlik sendromuna

Öne Çıkan Noktalar

- Son yıllarda hekim intiharları sıkça medyaya yansımaktadır.
- Hekimlerin büyük çoğunluğu (%41) hekimin cerrahi tıp branşlarında görev yapmaktaydı.
- En çok kullanılan intihar yöntemi (%28,2) oral ya da intravenöz yoldan yüksek doz ilaç alımıydı.

yol açan tüm faktörlerin (mobbing, şiddet vb.) ortadan kaldırılması, daha iyi çalışma koşullarına kolay erişim sağlanması, sosyal ve ruh sağlığı desteği ile intihar riski azaltılabilir.

Bu çalışmanın temel kısıtlılığı, media verilerine dayanmasıdır. Bu nedenle, medya haberlerine dayanan bu çalışmadaki veriler, gerçek istatistiksel veriler olarak değil, verilerin sadece bir parçası olarak kabul edilmelidir.

Hakem Değerlendirmesi: Dış bağımsız.

Yazar Katkıları: Fikir- HİA; Tasarım- HİA; Denetleme- HİA; Kaynaklar- HİA; Malzemeler- HİA; Veri Toplanması ve/veya İşlenmesi- HİA; Analiz ve/veya Yorum- HİA, YB; Literatür Taraması- HİA, YB; Yazıyı Yazan- HİA, YB; Eleştirel İnceleme- YB.

Çıkar Çatışması: Yazarlar, çıkar çatışması olmadığını beyan etmektedir.

KAYNAKLAR

1. Tuik. Türkiye istatistik kurumu, intihar istatistikleri veri tabanı. İnternet; 2019. <https://data.tuik.gov.tr/Search/Search?text=intihar>
2. Arnetz BB, Hörte LG, Hedberg A, Theorell T, Allander E, Malker H. Suicide patterns among physicians related to other academics as well as to the general population. Acta Psychiatr Scand 1987;75:139-143. [Crossref]
3. Hawton K, Agero E, Simkin S, Platt B, Mellanby RJ. Risk of suicide in medical and related occupational groups: A national study based on Danish case population-based registers. J Affect Disord 2011;134:320-326. [Crossref]

Cite this article as: Aydoğdu Hİ, Balcı Y. Türkiye’de Son On Yılda Medyada Bildirilen Hekim İntiharları. Arch Neuropsychiatry 2022;59:83–83.